

Savanna

Savanna ir dabas zona, kas izveidojusies subekvatoriālajā joslā. Tā ir pārejas zona no mitrajiem tropu mežiem uz tropu tuksnešiem. Savannas plešas Āfrikā, Dienvidamerikā, Dienvidāzijā un Austrālijā.

Savannā visu gadu ir karsts – vidējā gaisa temperatūra ir aptuveni $+25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Šajā dabas zonā ir divi gadalaiki – ziema un vasara, kas atšķiras tikai ar nokrišņu daudzumu. Vasara ir lietus sezona, bet ziema – sausā sezona, kas ilgst pusgadu un vairāk. Tās laikā zeme izkalst, zāle – nokalst, dzīvnieki meklē barību upju un ezeru piekrastē. Kad sākas lietus sezona, zāle izaug pat cilvēka augumā. Ziloņzāle var būt pat 3–5 m augsta. Savannā ir atsevišķi augoši koki – baobabi, akācijas, palmas. Tie ir pielāgojušies sausajai sezonai, iestājoties sausumam, koki nomet lapas vai arī izmanto stumbrā uzkrāto ūdeni.

Āfrikas savannā mīt dažādi dzīvnieki – antilopes, zebras, žirafes, ziloņi, lauvas, hiēnas, gepardi u. c. Upēs dzīvo nīlzirgi un krokodili. Sastopamas arī dažādu sugu čūskas, ķirzakas un putni – grifi, lijās, ibisi, flamingi u. c. Savannā izveidoti vairāki nacionālie parki, kuros dzīvnieki un to dzīvesvietas tiek aizsargātas no iznīcināšanas.

Mitrākajās vietās iedzīvotāji nodarbojas ar zemkopību. Tīrumos audzē sorgo, prosu, rīsu, zemesriekstus, banānus, kafijkokus, kakaokokus, kokvilnu u. c. Vietās, kur ir mazāk nokrišņu, iedzīvotāji nodarbojas ar lopkopību – audzē govīm līdzīgo zebu, aitas un kazas. Lielu postu tīrumiem nodara klejotājsiseņi, kuru lielie bari aiz sevis atstāj pilnīgi noēstus laukus. Bīstama ir cecemuša, kura izplata miega slimību.